

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 154.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 11 Czerwca 1829 roku we Czwartek.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

GDANSK. — Od dnia 19 do 25. maja sprzedano w miarę wagi i gatunku: Pszenicy 842 łasztów od 420 do 630 Fl.; żyta 418 łaszt od 161 do 185 Flor; jęczmienia 23 Ł. po 110 Flor.; owsa 59 Ł. od 96 do 100 Flor.; grochu 17 łaszt. od 160 do 165 Flor.

— Od dnia 26 maja do 1 Czerwca sprzedano: Pszenicy 490 łasztów od 465 do 600 Flor. za Ł.; żyta 194 łasztów od 160 do 210 Flor.; jęczmienia 28 Ł. po 95 Flor.; owsa 6½ Ł. po 95 Flor.; grochu 13 Ł. od 135 do 191 Fl.

TORUŃ. — Od dnia 17 do 23 maja przeprowadzono płodów polskich do Gdańska: Obiniski 17½ Łasztów Pszenicy. — Berendt 101½ Pszen. — Abraham 57½ Pszen. — Winicki 21½ Ł. Żyta. — Kniszyński 19½ Pszen. 32½ Żyta. — Kniszyński 6½ Łaszt Pszen. 36½ Ż. — Normann 48½ Ps. — Norman 66½ Łaszt Żyta — Buriesen 51½. Ps. — Jacobi 16½ Ps. — Czacki 60½ Ł. Ps. 3 fass potażu. — Bergsohn 64½ Ł. Ps. — Feuerstein 97½ Ł. Ps. 27½ Ł. Żyta. — Liedtke 33½ Ł. Ps. 5 Ł. Żyta. — Nast 25½ Ps. 19½ Ż. — Skotnicka 16½ Ps. — Jabioński 32½ Ps. — Braun 65½ Ps. — Engelmann 26½ Żyta. — Felds 21½ Ps. 11½ Ż. — Rastawicki 91½. Ps. — v. Widzki 47½ Ł. Ps. — Rosen 112½. Ł. Ps. — Hohn 45½. Ł. Ps. — Samelssohn 247½ Ł. Ps. — Wassermann 14½. Ł. Ps. — Kronengold 81 Ł. Ps. 244½ Ż. i 33½ Ł. owsa. — Czartoryski 250½ Ł. Ps. — Stecki 69½ Łaszt. Pszenicy.

— Od d. 24 do 30 maja przeprowadzono płodów polskich: J. G. Schultz 40½ Łasztów Pszenicy. — Minz 33½ Ł. Ps. — Nast 16½ Ł. Ps. i 25. Ł. Żyta. — Liedtke 41½ Ł. Ps. 11½ Ż. — Steiner 16½ Ł. Ps. — Engelmann 35 Ł. Ps. 15½ Żyta. — Duve 15½ Ł. Ps. 52 Ł. Żyta. — Witkowski 14½ Ż. — Skotnicka 15½ Ł. Ps. 15½ Żyta. — Bank Polski 126½ Ł. Ps. — Rafałowicz 15½ Ł. Ps. 153½ Ł. Żyta. — Terkeltaub 9 Ł. Ps. i 1000 Centn. starego żelaza. — Mankiewicz 49 Ł. Ps. 14 Ł. Żyta. — Goldschmidt 39½ Ł. Ps. — Minz 77 Ł. Ps. — Tenże 242½ Łaszt. Pszen. i 83½ Ł. Żyta. — Tenże 130 Ł. Ps. — Tenże 18½ Ł. Ps. — Szarczewski 100 Ł. Ps. — Szlubowski 570½ Ł. Ps. — Milewski 200½ Ł. Ps. — Wężyk 11½ Ł. Ps. i 44½ Ł. Żyta. — v. Dobrowolski 205½ Ł. Ps. — Bolendzia 6½ Ł. Ps. i 85 Ł. Żyta. — Engelmann 59½ Ł. Ps. i 35½ Ł. Żyta. — Böhm 17 Ł. Ps. — Kamiński 28½ Ł. Żyta. — Kozarzewski 19½ Ła. Ps. — Nast 19½ Ł. Ps. — Braun 12½ Łaszt. Pszen. i 5½ Ł.

Żyta. — Berner 31½ Ł. Ps. — Witkowski 16 Ł. Ps. — Stoltzman 15½ Łt Ps. i 23½ Ł. Żyta. — Branicki 90½ Ł. Żyta. — Tenże 150½ Ł. Ps. i 90½ Łaszt. Żyta. — v. Bielski 95½ Ł. Ps. i 20½ Ł. Żyta. — A. Hoeltzel 204½ Ł. Ps. — Bozowski 36½ Ł. Ps. i 19½ Ł. Żyta. — Hepner 124½ Ł. Ps. — Feuerstein 79½ Ł. Ps. i 70½ Łaszt. Żyta. — Gr. Przechocka 137½ Ł. Ps. i 59 Fas Potażu. — Wessel 75½ Ł. Ps. — i 5½ Ł. Żyta. — Gr. Ossoliński 28½ Ł. Ps. i 137½ fnt. cynku. — Meisel 900 fnt. Zinku. — Liszewski 1080 Ł. Żyta. — Steinkieller 278 Pak cynkowej blachy i 43500 pak Zinku. — Tenże 131½ Ł. Ps. — Tenże 352 Fass Potażu, 217 F. pakowego płutna 143 sztuk drlichu, 39 worków włoskich orzechów 2 faski oleju lnian. 6 Fas śliwek, 14 worków surowej przędzy, 66 worków konopij, 2 worki maku, 4½ Łaszt siemienia lnianego, 206 belek.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE — Warszawa.

— *Z Daleszyc dnia 31 maja 1829 roku.* — Obywatele i mieszkańcy miasta narodowego Daleszyc w obwodzie kieleckim województwie krakowskim, dzieląc powszechną radość narodową, za uzyskanem pozwoleniem, zebrawszy się z własnego natchnienia w dniu dzisiejszym dla obchodzenia uroczystego pamiątki koronacji drogiej dla Serca każdego Polaka z ubranym w laurowy wieniec wizerunkiem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA, pod przewodnictwem burmistrza i władz miejscowych, wraz z Cechami udali się do SWIĄTYNI PANSKIEJ celem zanoszenia, gorących modłów do Przedwiecznego za najszcześniejsze i najdłuższe panowanie NAJJAŚNIEJSZEGO i NAJUKOCHANIEJSZEGO MONARCHY i dostojnej familji JEGO wozem W. J. X. Kanonik i proboszcz miejscowy po stosownej do tej uroczystości przemowie zachęcił obecnych; poczem odspiewano *Te Deum i Salvum fac* przy biciu w dzwony i licznych wystrzałach z moździerzy, dalej nastąpiły publiczne w rynku miasta zabawy dokąd zgromadzona publiczność wraz z mieszkańcami wyznał mojąszowych, w tym samym porządku z niesionym do bramy tryumfalnej przez dwie dziewcząt pod Baldachinem wizerunkiem NAJJAŚNIEJSZEGO PANA w processji udała się. Wieczorem oświetcono miasto gdzie na domie pocztowym jaśniała ukoronowana cyfra NAJJAŚNIEJSZEGO PANA.

— *Licytacja.* — Dnia 12 czerwca 1829 r. o godzinie 9 zrana, w Pradze pod Warszawą przy ulicy Szerokiej pod

Nro 65 sprzedawane będą przez publiczną licytację prawnie zajęte ruchomości jako to: Miech, kowadło, szrubstak, młoty i rozmaite sprzęty kowalskie załgotowe pieniądze. — T. Szaniawski. K. T. W. M.

— *Licytacja.* — Podpisany komornik podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 15 czerwca 1829 r. o godzinie 9 zrana, prowenta domu w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej, pod Nro 3056. zaś o godzinie 3 po południu tegoż dnia prowenta domu w Warszawie przy ulicy Złotej pod Nro 1500 położonego, przez publiczną licytację na rok jeden od S. Jana r. b. wydzierżawione zostaną; o warunkach licytacji w każdym czasie u podpisanego komornika, pod Nro 173 dowiedzieć się można. — Tomasz Szaniawski. K. T. W. M.

— *Uwiedomienie.* — Podpisany komornik podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 17 czerwca 1829 r. o godzinie 10 zrana, w mieście powiatowem Sochaczewie, w wojewódz. maz. wydzierżawione zostaną przez publiczną licytację prowenta domów pod Nrem 201 i 202 położonych na lat 3 od S. Jana r. b. zaczynając; licytacja zacznie się od summy złp. 300 roczni. O warunkach licytacji w każdym czasie u podpisanego komornika pod Nro 173 w Warszawie, u Felixa Budziackiego w Sochaczewie dowiedzieć się można. — Tomasz Szaniawski. K. T. W. M.

— Doszła tu wiadomość z Krakowa, iż tam przenieśli się do wieczności Dawid Oeschelwitz senator kasztelan i kurator jeneralny instytutów naukowych w królestwie polskiem, oraz Józef Markowski doktor med. i chir. prof. chemji i mineralogji oraz zastępca konserwatora uniwersytetu jagiellońskiego JW. Nowosilcowa senatora państwa rossyjskiego.

— Wyszedł z druku tom IX zbioru *Pisarzów Polskich* wydania A. Gałczowskiego i komp. obejmujący kronikę dotąd niedrukowaną *St. Chwałczewskiego* i zapowiedziany dawniej *Żywot Reja z Nagłowic* przez *Trzenieskiego*. Ogłoszenie prenumeraty na dalsze tomy tegoż Zbioru dołącza się przy dzisiejszej Gazecie.

— Wydawca Pamiętnika Sandomierskiego uprasza szanowne osoby, które się raczyły po województwach zająć zbieraniem prenumeraty na niniejsze pismo, aby nadesłały listę imienną prenumeratorów do księgarni XX. Pijarów lub na ręce wydawcy, a to przed dniem 20 b. m. i r. dla umieszczenia jej przy czwartym poszycie Pamiętnika Sandomierskiego.

— W dalszém ciągnięciu 5tej kassy 35tej loterji w dniu onegdajszm znaczniejsze wygrane padły jak następuje: Nr. 23,811, wygrał zł: 20,000 Po zł: 15,000 Nr. 5,809 Nr. 24,337. Po zł: 10,000, Nr. 26,372, Nr. 29,489, Po zł: 5,000 Nr. 409, Nr. 3,363, Nr. 7, 870, Nr. 20,045, Nr. 25,073, Po zł: 2,500, Nr. 2,541, 12,204, Nr. 14,126, Nr. 14,763, Nr. 15,298, Nr. 22, 640, Nr. 29,394, Nr. 30,351, Po zł: 2,000, Nr. 3,177, Nr. 5,200; Nr. 6,120, Nr. 6,928, Nr. 7,213, Nr. 8,897, Nr. 10,141, Nr. 16, 922, Nr. 22,236, Nr. 26,608, Nr. 29,819, Po zł: 1,000, Nr. 562, 1,900, 2,423, 2,687, 4,242, 5,110, 5,969, 6,569, 7,326, 7,628, 8,716, 9,730, 10,864, 11,124, 11,952, 11,989, 12,458, 13,203, 13,965, 14,030, 14,051, 14,654, 14,746, 15,971, 18,627, 19,317, 20,841, 21,437, 22,033, 22,603, 22,630, 23,063, 23,873, 24,356, 24,412, 26,470, 27,119, 28,072, 28,241, 28,347, 29,872, 30,202, 30,293.

Dzisiaj deszcz. — Wczoraj deszcz. —

AMERYKA. — Prezydent de Goyaz w Brazylii wynalazł gatunek muszli, w których się znajdują perły najczystszej wody.

— Piszą z Buenos-Ayres pod d. 13 lutego, że liczny korpus Indjan mając na czele brygadiera Pincheira naprzeciw prowincji San Luis wyruszył, kilkaset ludzi naprzeciw sobie wystanych pobit i officerów wyciął. Wszyscy mieszkańcy w San Luis puciekali. Rząd Buenosajres ogłosił nieważność wszelkich kontraktów, zawartych względem przewożenia wychodźców europejskich do Buenos-Ayres.

ANGLJA. — Z Londynu dnia 1 maja. — Magistrat miasta Londynu, prosił Parlamentu o wyznaczenie miliona fun. szt. z funduszów skarbu publicznego na ukończenie drogi pod Tamizą. To dało powód, iż izba wyższa dla przekonania się czy dochody miasta na ukończenie tej drogi nie wystarczają, rachunki z nich sobie zdać kazała. Przeciw temu rozkazowi lord major z całą korporacją urzędników miejskich zaniósł petycję do izby wyższej; przedmiot ten zajmował lordów przez trzy posiedzenia, w ciągu których to jest d. 25 maja także Pan Hunt z petycją wystąpił, w której prosił o odmówienie miastu wszelkiego wsparcia na drogę podziemną i o przejrzenie rachunków kassy miejskiej, twierdząc, że miasto posiada blisko 600 domów, które wraz z gruntami przynoszą mu rocznego dochodu 150,000 f. s. (przeszło 6 milionów złp.) — Izba postanowiła najprzód wysłuchać przed kratkami swemi w tej mierze adwokata miasta, a po wysłuchaniu jego obrony, która szczególnie na tém się opierała, że do złożenia rachunków potrzeba będzie 3 tygodni czasu, nakazała powtórnie złożyć rachunki dochodów i wydatków miejskich.

— W piśmie Register, które Cobbet wydaje, czytamy co następuje: "Každy może to pojąć, że niepodobna, aby się na długo utrzymać mogły rzeczy w dzisiejszym stanie, i że albo zmniejszenie podatków, albo wielka zmiana w wartości pieniędzy, albo wielka zmiana w użyciu wydatków publicznych musi nastąpić. Idzie tylko o to, od czego i odkąd zmiany tę mają się rozpocząć. Wielu rozumie, że kolej zacznie się od kościoła irlandzkiego; inni, że pierwszeństwo w tym względzie należy się długowi publicznemu, a niektórzy radziby widzieć najprzód licytację dóbr koronnych. Co do mnie, ani wiem, ani się troszczę (mówi Cobbet) od czego i odkąd reforma się rozpocznie, ale się musi rozpocząć i skończyć na reformie izby niższej. Dla narodu jest to niemal obojętną rzeczą, kiedy reforma nastąpi, ale dla arystokracji jest to rzeczą bardzo ważną. Są tacy, co rozumieją, że reforma jeszcze tego roku nastąpi; nie jestem tego zdania. Drobnostki będą się może rozpoczynały ale się nie zrobi nic wielkiego. To pewna, że człowiek odwleka dopóty złą godzinę, dopóki może, a strony interesowane nie wiedzą w rzeczy samej, co im czynić wypada. Ale są, albo przynajmniej powinny być przekonane, że nic nie robią, ani o nowym systemacie pieniężnym, ani o utrzymaniu dawnego nie myślą, że ani w miejscu pozostać, ani poruszać się mogą bez przyznania tak zupełnego zwycięstwa, jakie kiedy bąc śmiertelników było udziałem.,

— Doniesienia z Hobart Town (w Nowej Hollandji) sięgają jeszcze ostatnich miesięcy r. zeszłego. Osada była w ciągłej trwodze z powodu napaści krajowców, król ich Eumarach wzięty był do niewoli i oświadczył, że jego i inne pokolenia postanowiły napadać na białych i zabijać ich tyle, ile tylko będą mogli. W środkowej Nowo Hollandji ma się znajdować obszerne jezioro, które jeśli spławnem się pokaże, stanie się bardzo dogodnem dla poznania dokładniejszego tej części świata.

FRANCJA. — Z Paryża d. 1. czerwca. — Sekretarz poselstwa Bussieres wydaje opis podróży w Turcji europejskiej, azjatyckiej i afrykańskiej, odbytej w latach 1827 i 1828.

-- Pierwsze wydanie pamiętników P. Bourienne w 4000 egzemplarzy już rozkupiono. Zapowiedziane jest drugie wydanie.

-- Donoszą z Centa pod d. 6 maja, że tamtejsi aresztanci galerowi w liczbie 3000 chcieli się zbuntować i opanować twierdzę. Spisek odkryto dosyć wcześnie a ze śledztwa okazało się, że niektórzy mieszkańcy byli w porozumieniu z więźniami.

-- Pan Chateaubriand przyjechał do Paryża d. 28 maja po południu. Nazajutrz złożył królowi i rodzinie królewskiej swoje uszanowanie.

-- Z Lizbony, donoszą pod d. 15 maja że na przełożenia posła hiszpańskiego Acosta Montealegre przyrzekli na koniec Don Mignel zaślubić Donnę Marję. Podług innych doniesień zaślubił ma Donnę Marję xiążę Chartres, syn xięcia Orleanu.

GRECJA — Pułkownik Heidek albo Heidegger, jak go inni nazywają, pisze z Napoli pod d. 2 maja: Organizacja nasza zwolna postępuje. Korpus regularny liczy już 2580 ludzi, a pomiędzy temi 4 szwadrony jazdy, kompanję majtków, trzy bataljony piechoty, bataljon artylerji, każdy bataljon po 6 kompanji, kompanję rzemieślniczą i kompanję inwalidów. Całe to wojsko ma nowe europejskie mundury, uzbrojone jest i ekwipowane zupełnie. Nowo założona zbrojownia pod kierunkiem oficera od artylerji, może dostarczyć tyle broni, ile jej potrzebujemy. Mamy około 8000 sztuk karabinów, po większej części nowych; około 2000 zostaje w reparacji, wszystkie zaś robione są na wzór francuzkich. Szpitale wojskowe w Napoli, Argos i Koryncie, mają wszystko, czego im potrzeba. Koszary tak dawne, jak nowe są czyste i w łóżka opatrzone. Kommissja ubiorcza jest bardzo pożyteczna a w ogólności nasza administracja wojenna jest uporządkowana i jasna. Formują czwarty bataljon piechoty. W instytucie sierót znajduje się 250 dzieci, otrzymujących naukę według metody Lankastra, a wszystko to tak mało kosztuje, iż prezydent się zdziwił.

NIEMCY. — W Norymberdze otworzoną została dnia 26 maja, jako w rocznicę nadania Bawarczykom konstytucji powiększona szkoła politechniczna. Zgromadzenie odśpiewało pieśń stosowną na tém uroczystym posiedzeniu. Król bawarski wyznaczył dla tej szkoły dopłaty 7000 Z. R. z kassy publicznej. Monarcha ten wspierający nauki i wszystko co godność człowieka podnieść może, znajdował się niedawno w Monachjum na posiedzeniu towarzystwa zwanego *Liederkranz* ztąd, że spięwy są główną członków onego zabawą.

— W Konstancji spadł d. 21 maja grad kamienny, wielkości orzechów laskowych.

NORWEGJA. — Dnia 17 maja zaszły niejakie rozruchy w Chrystjanji. Dzień ten jest rocznicą ogłoszenia konstytucji. Niektórzy mieszkańcy chcieli go obchodzić przez powitanie gromadne okrętu *Konstytucja*, który właśnie w tym dniu do brzegu zawinął. Gdy na przełożenia policki tłumy ludu nie chciały się rozejść, odczytano trzy razy prawo o buncie lecz gdy i to nic niepomogło, wysłano kilka oddziałów wojska, które przywróciło spokojność. Mówią, że kilkanaście ludzi najwięcej od koni było ranionych.

PRUSSY. — Szkoły berlińskie zależące od akademji przemysłu i kunsztów, liczą 670 uczniów. Uczą w nich szcze-

gólniej rysunków. Na ostatniej wystawie w tej akademji, nadesłano mnóstwo rysunków uczniów z rozmaitych miast monarchji.

— Pan Auber otrzymał od króla J. pruskiego pierścień z bryllantami za kompozycję muzyki do opery *Niema w Portici*.

— Jedna z gazet berlińskich donosi że pewien gospodarz we Francji ochraniał bardzo skutecznie zboże od wołków gałązkami jałowcu.

— Towarzystwo dla dobra sztuk i rzemiosł w Elberfeldzie, założyło niedzielną szkołę rysunkową, w której przeszło 60 ubogich rzemieślników uczy się bezpłatnie.

TURCJA. — *Kurjer Wotoski* zd. 11 maja umieścił obszerny opis uroczystości, odbytych d. 10 kwietnia w czasie popisu w szkole przez wielkiego Logofeta Golesku w Golest założonej. Tenże dziennik donosi, że wielki Logofet Janko Wakaresku d. 8 maja do Bukarestu powrócił i czeka na przejście hrabiego Dybicza przez Dunaj.

— Powszechna gazeta niemiecka donosi z Stambułu pod d. 25 kwietnia. W tutejszym porcie czeka przeszło 30 okrętów ładownych tak austrjackich, jak sardyńskich na firmy, których zapewne nie pozyskają. W zatoce Burgas miano stoczyć bitwę. Statki z żywnością zawijają tu codziennie. Dnia 11 kwietnia dało się tu uczuć dwakrotnie trzęsienie ziemi, które w tym samym dniu zniszczyło Cavalla, a szczególnie Xeres, a wyrządzić miało znaczne szkody w Lagos, Orfano, i Adrianopolu, gdzie jak słyhać, wielu ludzi i mnóstwo bydła gruzami przykryło.

— Obóz Sultana wraz z chorągwią proroka miał być przeniesiony d. 12 maja z Ramis Sziflik do Tarapra na europejskim brzegu Bosforu. Przyczyną tego ma być że nad brzegiem morza mniej dokuczają upały, i że Sultana chce być bliżej floty która z 6 okrętów linjowych, 8 fregat i korwet i tyluz brzygów i galjot złożona, w krótce na morze Czarne miała popłynąć.

— W ministerjum tureckim zaszły znowu niejakie zmiany.

— Wyznaczeni zostali w Stambule urzędnicy do przyjęcia posłów angielskiego i francuzkiego.

— Dnia 10 maja przybył do Scutari poseł perski Abdula Mirza, a Sultana wysłał natychmiast dla powitania go znakomitego urzędnika.

WYSPI JOŃSKIE. — Senat wysp jońskich ogłosił z polecenia rządu angielskiego w języku włoskim i greckim pod d. 13 maja odezwę, uwiadomijającą, że Anglja nie uznaje żadnej blokady greckiej rozciągającej się po za brzegi Peloponezu i Cyklad.

— Wiceadmirał Malcolm przybył dnia 16 maja do Korfu na okręcie Asia i sądzono, że niezwłocznie po naradzeniu się z lordem kommissarzem dalej popłynie.

WIADOMOSCI NAUKOWE.

O *Long-champ paryzkiem.*

(*Dalszy ciąg.*)

Gom się ja też nie naśmiał jak oni oszukują głupców; np. może już dwieście lat jak wychodzi ciągle kieszonkowy kalendarzyk miasta Liège, w którym były same prognostyki, sekrety i głupstwa; tego roku towarzystwo zakupiło właściciela kalendarzyka, samo napisało wszystko, i dało mu pod warunkiem żeby nie zmienił ani tytułu prognostyków, ani formatu, ani nic, tak że na paskudnej bibule, szkaradnym drukiem jak wychodził dawniej tak

i teraz jest, ale zamiast bzdurstw każdy tam znajdzie rzeczy pożyteczne. Żadna książka takiego pokupu nie ma po wsiach jak ten kalendarzyk, to też go rozrywają i jak ryby na wędę dają się łowić. Dałby Pan Bóg żeby nie było na świecie innych oszustów tylko tacy! Otoż tedy jak się dowiedzą że gdzie dużo pospolstwa ma się zebrać, wysyłają swoich ludzi z instrumentami fizycznymi, a zawsze prawie jest ktoś co patrzy z boku. Ten pan stary przyjechał dziś żeby się także popatrzeć, musiał sługa jego powiedzieć coś nie tak jak potrzeba, on jest gorączka, nie mógł wytrzymać i sam państwu pokazywał, toteżśmy się naśmieli z lokajem patrząc jak się kręcił między państwem. Tylko że tu w Paryżu kto raz kogo zobaczy, to i umrzeć może a drugi raz nie trafi się mu go widzieć, a choćby i zobaczył, niepozna, tyle jest ludzi podobnych. — Dziękuję W Pana żeś mnie objaśnił, powiadam do straganiarza, a widząc że już chciał odchodzić z swemi manatkami, pytam czy przyjdzie jutro? — O przyjdę panie, niebędę tak głupi jak dziś, wezmę trzy razy tyle książeczek, i nie tylko tych ale innych także np. o loterii liczbowej, o snach, o upiorach, o handlu niewolnikami; jestem pewny że grosza niemało przyniosę za to do domu. — Tu chcąc go jeszcze chwilę zatrzymać, kładę mu w rękę sześć miedziaków, prosząc żeby dla mnie zatrzymał trzy exemplarze tej książeczki, przyrzekając przyjść jutro po nie. Straganiarz długo się wzbierał, ale wreszcie przyjął, i uważałem że się mu bardzo podobało moje zaufanie. — Powiedźże mi W Pan, kiedy łaska, rzekłem, jak przyszedłeś do tego handelku? — Bardzo łatwo panie, służyłem za odźwiernego jeszcze u nieboszczyka ojca pana J***, a teraz z łaski jego mam Bogu dzięki kawałek chleba na starość. Dostaję takie książeczki dziesięć razy taniej jak sprzedaję, żebym tylko drożej nieprzedawał jak po dwa miedziaki. — A na której ulicy W Pan zwykle siadujesz? — Ja panie do Paryża tylko po towar przychodzę, a tu przypadkiem jestem. Mam osiołka; naładuję go moim towarem i chodzę sobie po całej Francji. — Jakże też W Panu handelek idzie, jeśli można się zapytać? — Panie, krótko mówiąc, im bliżej Paryża tym lepiej, im bliżej Hiszpanji tym gorzej. Już bym się i zarzekł tam chodzić, gdyby mi koniecznie pan J*** nie kazał; ale że nas jest więcej takich, więc się zmieniamy, ten tego roku tam idzie, ten drugiego, i tak co się raz straci, to się potem zyskuje; osobliwie że w południowej Francji towarzystwo bez miary prawie darmo rozdaje takie książeczki. — Powiedz że mi W Pan, ten stary jegomość co to swoje instrumenta przysłał na Long-champ, jak wiem teraz jest bogaty, dla czegoż systema Kopernika tak ordynaryjne wystawił? — O, to filut, odpowie straganiarz, mógłby on szczerozłote wystawić, ale chce żeby każdy co widzi mógł sam sobie zrobić, to też pan nieraz zobaczysz taką machinę u najprostszego człowieka. — To on musi także należyć do towarzystwa? Zapytałem. — I jak jeszcze. — A jakże się on nazywa? — To pan***. Aż się mało za głowę niewziętem usłyszawszy tak sławne w naukach i szanowne imię; ale udałem że nigdy o nim nie słyszałem, chcąc lepiej wymacać straganiarza. — Któż on jest taki? Pytam. — Ot sobie pan bogaty i kwita; ma u siebie mnóstwo różnych machin, a nad dachem kazał wybudować małą wieżeczkę, i jak noc pogodna, to choć stary zawsze tam po schodkach drapie się żeby patrzeć na swoje gwiazdy. — Byłeś też W Pan tam kiedy? Pytam. — Czy raz! odpo-

wie, sam mi pokazywał, i dopóty tłumaczył, dopóki całkiem jak należy nie rozumiałem. Patrzaj go! powiadam. Tu mój bibliopola widząc że mnie bardzo zainteresował, stawia pod drzewem swoje deszczułki, i tak mówi tonem dydaktycznym: — Gdzie człęk nie widzi, to on ci pokazuje planetę jak spodek od lichtarza dużą, gdzie widzisz małą gwiazdeczkę okrągłą, to on pokazuje pół miesiąca na niebie; a gdzie co choćbyś widział, to on jak spojrzy, a przymrury się jeszcze, a powie że niemaśz, to złudzenie! ufajże kochanku jego oku i szkielekom, bo on już żeby zjadł na tém. — A, mówię, to stary nie w ciemność go bito! — Ho-ho! odpowie księgarz, gdybym ja miał tyle rozumu co on.... Tu wziął stragi na plecy, ścisnął mnie za rękę i odszedł myśląc coś i jeszcze machając ręką.

Pożegnałem straganiarza i ja, przyrzekłem jutro się z nim widzieć, a potem zostawszy sam pod drzewem, tak sobie myślałem. Dobrzeć to, ani słowa ja sam nie raz tak widziałem, ależ niemożna o niczem sądzić patrząc z jednej tylko strony, chociażby nawet przez lunety i z tabellami logarytmów w rękę. Pamiętam jeden mój przyjaciel siedząc w oknie z fajką, zapatrzony się na księżyc wieczorem, zaręczał mnie, że gdyby mu przyszło wierzyć lunetom, toby mu się rozum przewrócił.

Huczna muzyka przerwała mi moje dumanie, wpadłem zaspany gdzie muzyka grała, obcieram czoło chustką, trzymam się za piersi żebym palpitacji serca nie dostał, a tu wciąż wałę instrumenta. Po chwili wysapawszy się dobrze, patrzę. Był to teatr na wysoko wzniesionem rusztowaniu; muzyka ucichła, podniosła się kurtyna, zdaleka tylko było słychać smutnie bijący bęben, kilka razy coś opodał krzyknęło, kilka razy wystrzelono; zresztą głucho i cicho wszędzie. Powoli zbliża się bęben, w pada piechotą trzech dragonów austriackich, ale tylko po mundurach białych można było ich poznać. Tylko co się pokazał i drapną się na wawoży, aż zaniemi wbiega jeszcze siedm w białych mundurach. Chcą się drapać na wawoży; w tém wpadają dwa grenadjery francuzkie z głowami lwów, i z ogromnemi bermycami na tych głowach, a za nimi dobosz w w bęben bije. Długo się ucierali z dragonami, aż tam jeden dragon upada, i ani bekną; potem tuż drugi; piś, paś z karabinów, znowu dragony padają. Bataja skończona; grenadjery całuteńkie ani ich mucha ukąsiła; trzech dragonów dało drapaką w nogi, dwóch krzyknawszy pardon, pardon! poddało się do niewoli, a pięciu, mówię wyraźnie pięciu!.... na placu zostało. A tu brawo! brawo! oklaski, krzyki ze wsząd słychać; tymczasem dobosz wciąż bili trutuf, tuf, tuf;; trutuf, tuf, tuf, potem muzyka zaczyna grać marsz tryumfalny. Dobosz idzie naprzód, za nim pokrępowane dragony, a stylu zwycięzcy idą mierzoną krokiem: raz-dwa, raz-dwa, raz-dwa.... i kurtyna zapada.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

WIDOWISKA W STOLICY.

TEATR. NARODOWY. Dziś komedja: *Kto kocha ten się kłóci*. Po niej nastąpi balet: *Młoda bochaterka* czyli *Oblężenie twierdzy*.

GABINET TOPOGRAFICZNY w salach redutowych.